

Overweging 5=02-2017 5^e zondag

n.a.v. Jes. 58, 7-10 en Mt. 5, 13-16

Welkom.

Daar zijn weer. Iedere zondag als het enigszins kan komen we bij elkaar. We hebben elkaar nodig, wij zijn gemeenschapsmensen die gezelligheid zoeken, en onze verbondenheid en samen bezig zijn met wat ons ten diepste raakt in het leven, onze verbondenheid met de Levende, die ons draagt en van dag tot dag bij ons is. Dat beleven wij, dat drukken wij uit in onze deelname aan de Eucharistische Tafel. En we laten ons ook onderrichten door de woorden van de Schrift, waarvan wij geloven dat ze mede tot stand gekomen zijn door de werking van de Geest. Met name de woorden van Jezus zijn van grote waarden voor ons, want het zijn de woorden van de vader. Ik wens u allen een mooie viering.

Overweging

Wat Jesaja ons voorhoudt in de eerste lezing is bijzonder actueel in onze dagen. Zoveel vluchtelingen die huis en haard en alles achtergelaten hebben en hongerig onze landen zijn binnengekomen. We voelen ons aangesproken en proberen hen tegemoet te komen. Wij nodigen ze uit in onze gemeenschap en proberen hen te laten voelen dat ze medeburgers zijn. Zo zijn wij een licht in hun leven en verdrijven een deel van hun duisternis, zoals de lezing zegt. Naarmate wij dit uit de grond van ons hart doen, gaat er ook licht op in ons eigen leven.

Je zou het ook kunnen doen uit medelijden, zo van: "och, laten we die stakkers maar helpen. We kunnen onze grenzen ook voor hen sluiten, maar in deze situatie lijkt het ons toch beter hen maar te toe te laten. Anders keren ze zich misschien nog tegen ons." Alsof wij ons er ook aan kunnen onttrekken. Maar als we de woorden van Jezus serieus nemen kunnen we dat niet. Want hij leert ons dat alle mensen kinderen van één Vader zijn. Wij zijn allemaal gelijkwaardig aan elkaar. We zijn dus broers en zusters van elkaar. Je moet dus zeggen dat wij vanwege dat kinschap verplicht zijn een mens in nood te helpen. Dat voelen wij zo ook aan, omdat we dat van thuis uit als christenen hebben meegekregen. Wij zijn verplicht om iedere mens tot zijn recht te laten komen.

Voor zover je kunt natuurlijk, want niemand is verplicht tot het onmogelijke. Hier ligt duidelijk een spanningsveld. Want wat is voor mij onmogelijk? Wat kan ik wel, ook als ik daar een stuk van mijn eigen welvaart voor moet inleveren? Dat kun je alleen zelf uitmaken. Het komt hier op neer: waartoe voel ik me geroepen. Dat kan een moeilijke keuze zijn: je eigenbelang doet zich dan gelden. Dit is de diep christelijke overtuiging die Angela Merkel leidt in haar politiek. En zo is zij een licht in onze angstige en zelfzuchtige wereld. En het zout der aarde, om maar weer eens naar de woorden van Jezus te verwijzen. En Hij is toch onze leermeester, onze voorganger, onze weg, onze waarheid en ons leven.

Hieraan mogen wij denken als wij bidden: "uw Naam worde geheiligd, uw Rijk kome, uw Wil geschiede op aarde." Het geeft ons wel weer veel te overdenken.

Nijmegen, 5 februari 2017

pastor Jan Zuiker, assumptionist